

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. K.**, zast. JUDr. Františkem Mozgou, advokátem, se sídlem Špitálka 41, Brno, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2007, č. j. 8 Ca 35/2006 - 55,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2007, č. j. 8 Ca 35/2006 - 55, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Policejní prezident rozhodnutím ze dne 11. 1. 2006, č. 108, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2539/2003. Tímto rozhodnutím byl žalobce podle § 55 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů (s účinností od 1. 1. 2007 zrušen a nahrazen zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků ozbrojených sborů - pozn. soudu), podle § 4 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, dnem 1. 1. 2004 zařazen do 7. platové třídy, funkce 3. 2. 1 - policejní inspektor podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů. Policejní prezident své rozhodnutí vydal v důsledku předchozího rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 15. 11. 2005, č. 245/2005, jímž bylo zrušeno původní rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 31. 5.

2004, č. 323, o odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2539/2003. Důvodem tohoto zařazení byl podle ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje přechod na šestnáctitřídní platový systém stanovený nařízením vlády č. 330/2003 Sb.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí policejní prezident uvedl, že skutečnost, že je po žalobci požadována služební činnost (výkon práce), kterou rovněž v rámci výkonu služby provádí a jež spočívá v obsluze a využívání alkotesteru DRÄGER, nájezdové silniční váhy HAENNI a měřičů rychlosti GESIG a RAMER 7CCD, nezakládá důvod pro zařazení do vyšší platové třídy. Zařazení do vyšší platové třídy nelze podmiňovat pouze skutečností používání technických prostředků při výkonu služby, neboť tyto jsou využívány i v nižších platových třídách. Podstatnou skutečností pro zařazení do platové třídy je posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Dodal dále, že policejní inspektor zařazený v 7. platové třídě odhaluje a vyřizuje přestupky svěřené do působnosti Policie České republiky, přičemž se omezuje pouze na blokové řízení, na rozdíl od policisty zařazeného do 8. platové třídy, který se podílí na odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti Policie České republiky. Při této činnosti může policista zařazený do 8. platové třídy využívat technické prostředky, pomůcky nebo služební zvířata. Objasňování přestupků a jejich vyřizování jinak než v blokovém řízení, jsou katalogem prací kvalifikovány jako náročnější, a proto jsou zařazeny do 8. platové třídy. Podle policejního prezidenta možnost využívání technických pomůcek nebo prostředků není v příkladu nejnáročnějších činností pro 7. platovou třídu povolání policejní inspektor zmíněna, ale tato skutečnost neznamena, že jejich použití je zcela vyloučené. Není rozhodující, zda žalobce při výkonu služby používá technických pomůcek nebo prostředků, ale je rozhodující, že po žalobci není požadována jako činnost objasňování přestupků, a proto byl zařazen do 7. platové třídy. Možné využití technických prostředků a pomůcek nelze považovat za kritérium pro zařazení do 8. platové třídy, neboť katalog prací uvádí možnost jejich využití. Proto policejní prezident odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 6. 2007, č. j. 8 Ca 35/2006 - 55, zrušil rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 11. 1. 2006, č. 108, a rozhodnutí ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2539/2003, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud uvedl, že vyřizování přestupků na úrovni blokového řízení je podle katalogu prací zařazeno do 7. platové třídy. Žalobci není náplní práce svěřováno kvalifikovanější objasňování a vyřizování přestupků, pročez v této záležitosti by jeho zařazení odpovídalo 7. platové třídě. Rozpor je však podle soudu způsoben tím, že je současně nařízeno využívání přidělených technických prostředků, které již výslovně spadá do 8. platové třídy. Za rozporné soud označil, že podle katalogu prací mají být technické prostředky používány pro objasňování a vyřizování přestupků, které spadají do pravomoci policie, aniž by bylo výslovně uvedeno, zda jde o vyřizování na úrovni blokového řízení, nebo na úrovni standardního správního řízení. Tuto rozpornost však nelze vykládat ve veřejném právu k tíži občana, který je podroben vrchnostenské pravomoci. Soud uzavřel, že žalobce měl být zařazen do 8. platové třídy, rozhodnutí služebních funkcionářů jsou v rozporu se zákonem, a proto je podle § 78 odst. 1 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušil a věc současně vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., v níž namítal, že soud pochybil, když v posuzované věci dovodil, že obě rozhodnutí, kterými byl žalobce zařazen do 7. platové třídy, jsou nezákonná. Neztotožnil se s právním názorem soudu, podle kterého využívání přidělených technických prostředků žalobcem, je důvodem k jeho zařazení do 8. platové třídy. Podle stěžovatele zařazení do vyšší platové třídy nelze podmiňovat pouze skutečností v podobě používání technických prostředků při výkonu služby, neboť tyto jsou využívány i v nižších platových třídách. Podstatné pro zařazení do platové třídy je, podle názoru stěžovatele, posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Možnost využívání technických pomůcek nebo prostředků není v příkladu nejnáročnějších činností pro 7. platovou třídu zmíněna, což neznamená, že je jejich použití zcela vyloučené. Policejní inspektor v platové třídě 7 plní základní úkoly policie, při kterých případně odhaluje a vyřizuje přestupky svěřené do působnosti policie. Při jejich vyřizování se však omezuje na blokové řízení. Výkon služby policie, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie jinak než v blokovém řízení je kvalifikováno jako náročnější, a proto je zařazeno do 8. platové třídy. Při této činnosti může policista využívat technické prostředky, pomůcky nebo služební zvířata. Soud odůvodnil nárok žalobce na zařazení do vyšší platové třídy pouze používáním technických prostředků při výkonu služby, ačkoli tyto jsou v příkladu nejnáročnějších prací uvedeny jako možné. Jako další důvod kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že soud v odůvodnění nespecifikuje právní předpis, označený jako katalog prací, což způsobuje nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Žalobce se ke kasační stížnosti žalovaného nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. V kasační stížnosti se stěžovatel dovolává důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen.

Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Kasační stížnost je důvodná.

Důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. stěžovatel spatřuje v tom, že soud označil skutečnost, podle níž žalobce využívá přidělené technické prostředky za rozhodnou k jeho zařazení do 8. platové třídy, přičemž podle stěžovatele pominul, že podstatné pro zařazení do platové třídy je posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby, což doložil příkladem v rámci řešení přestupků.

Nejvyšší správní soud shledal tuto kasační námitku důvodnou. Městský soud v Praze pochybil, když jako rozhodné kritérium pro zařazení žalobce do 8. platové třídy, funkce policejní inspektor 3.2.1, podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, posuzoval žalobcovo využívání technických prostředků nebo pomůcek, které může podle náplně služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 při výkonu služby používat. Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem stěžovatele vyjádřeným v kasační stížnosti, podle kterého využívání shora zmíněných přidělených technických prostředků a pomůcek není samo o sobě důvodem k zařazení žalobce do 8. platové třídy.

Podle § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. a § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. (s účinností od 1. 1. 2007 zrušeno zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce - pozn. soudu), se zaměstnanec zařazuje do platové třídy, ve které je v katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje. Používání přidělených technických prostředků nebo pomůcek nemůže být samoučelné, nýbrž je spojeno s činnostmi uvedenými v charakteristice 8. platové třídy v příloze k nařízení vlády č. 469/2002 Sb. Podle dikce odst. 1 charakteristiky 8. platové třídy právní úprava počítá s jejich možným využíváním. Jedná se o zvláštní a specifické technické prostředky a pomůcky vztahující se k výkonu služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Oproti tomu při plnění základních úkolů policie podle charakteristiky 7. platové třídy, není možnost využívání přidělených technických prostředků a pomůcek zmíněna. Neznamená to však, že by policista zařazený v 7. platové třídě při plnění základních úkolů policie přidělené technické prostředky a pomůcky nevyužíval.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu jde o obecné či běžné technické prostředky a pomůcky, které slouží jak k plnění základních úkolů policie, tak i k případnému odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení, proto policista zařazený v 7. platové třídě nepochybně též využívá tyto základní technické pomůcky a prostředky. Policista zařazený v 8. platové třídě může navíc využívat speciální technické prostředky a pomůcky, a to v rámci odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie.

Tato skutečnost podle Nejvyššího správního soudu znamená, že výkon služby policie podle 8. platové třídy, spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, je činnost kvalitativně odlišná a náročnější, než je

odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení u policistů zařazených v 7. platové třídě.

Nejvyšší správní soud považuje za důvod zařazení žalobce do 7. platové třídy zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. Přidělené technické prostředky a pomůcky žalobce používá při odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, a to pouze v rámci blokového řízení. Jednou z charakteristik blokového řízení podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, přitom je, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu, že byl spolehlivě zjištěn. K tomu žalobce disponuje shora vymezenými technickými prostředky a pomůckami, bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně dopravních přestupků, nebyl s to dostát.

Prisvědčení argumentaci žalobce by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by zřejmě nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť při absenci běžných technických prostředků a pomůcek by přestupek nemohl být spolehlivě zjištěn.

Nejvyšší správní soud nezjistil namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, již stěžovatel spatřoval v tom, že soud neuvedl a nespecifikoval, jaký právní předpis považuje za „katalog prací“. Stěžovatel ve svých rozhodnutích sám uvádí nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě. Jak již plyne z jeho názvu, jedná se o „katalog prací“. Podle Nejvyššího správního soudu je všem účastníkům řízení z kontextu celého rozsudku zřejmé, o jaký právní předpis se jedná, i když jej soud měl správně pojmenovat a případně zavést v odůvodnění rozsudku zkratku „katalog prací“. Formálně vzato se jedná o drobné pochybení, které nedosahuje takové intenzity, aby vyvolávalo nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla z jiného důvodu shledána důvodnou, Nejvyšší správní soud vyjadřuje přesvědčení, že v novém rozhodnutí Městský soud v Praze své pochybení napraví.

Uvedené závěry vychází z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, reprezentované především rozsudkem ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, schváleným k publikaci ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, dosud nepublikovaným, www.nssoud.cz. Podle tohoto rozsudku *využíváním technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, se rozumí využívání speciálních technických prostředků a pomůcek vztahujících se k charakteristice prací uvedených v této třídě a nikoliv využívání jakýchkoliv, tj. i zcela běžně užívaných technických prostředků a pomůcek, které jsou užívány i policisty zařazenými v nižších platových třídách. Důvodem pro zařazení policisty do 8. platové třídy není sama o sobě skutečnost, že využívá jakékoliv přidělené technické prostředky a pomůcky, ale užívání speciálních a náročnějších technických prostředků a pomůcek konkretizovaných ve větě první.*

Nejvyšší správní soud tak ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že Městský soud v Praze nesprávně posoudil právní otázku, a proto kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2007, č. j. 8 Ca 35/2006 - 55, podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, v němž je soud podle odst. 3 téhož ustanovení vázán výše vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V novém rozhodnutí ve věci Městský soud v Praze rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu